

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

2007/2107(INI)

29.11.2007

UDKAST TIL BETÆNKNING

om bæredygtigt landbrug og biogas: behov for revision af EU-lovgivningen
(2007/2107(INI))

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Ordfører: Csaba Sándor Tabajdi

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om bæredygtigt landbrug og biogas: behov for revision af EU-lovgivningen (2007/2107(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 7. december 2005 om "Handlingsplan for biomasse" (KOM(2005)0628),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 10. januar 2007 om "En køreplan for vedvarende energi - Vedvarende energi i det 21. århundrede - vejen til en mere bæredygtig fremtid" (KOM(2006)0848),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 26. november 1997 om "Energi for fremtiden: vedvarende energikilder - Hvidbog vedrørende en strategi- og handlingsplan på fællesskabsplan" (KOM(1997)0599),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF den 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet¹,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 26. maj 2004 om Den vedvarende energis andel i EU - Rapport fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel i direktiv 2001/77/EF med vurdering af lovgivningens og Fællesskabets øvrige politikks indflydelse på udviklingen af de vedvarende energikilders bidrag i EU og forslag til konkrete foranstaltninger (KOM(2004)0366),
- der henviser til Kommissionens program "Intelligent Energi - Europa"² og Kommissionen meddelelse af 8. februar 2006 om "En EU-strategi for biobrændstoffer" (KOM(2006)0034),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport³,
- der henviser til Rådets forordning (EF) Nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001⁴ og Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den

¹ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33.

² Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1230/2003/EF af 26. juni 2003 om et flerårigt program for tiltag på energiområdet: "Intelligent Energi — Europa" (2003-2006), EUT L 176 af 15.7.2003, s. 29.

³ EUT L 123 af 17.5.2003, s. 42.

⁴ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)¹,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen²,
 - der henviser til Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet³,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning om de vedvarende energikilders bidrag i EU og forslag til konkrete foranstaltninger⁴,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning om foranstaltninger til fremme af afgrøder til nonfoodformål⁵,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0000/2007),
- A. der henviser til, at der i Kommissionens Hvidbog vedrørende en strategi- og handlingsplan på fællesskabsplan - vedvarende energikilder (KOM(1997)0599) sættes mål for en stigning i andelen af vedvarende energikilder fra 6 % i 1995 til 12 % i 2010,
- B. der henviser til, at Kommissionen i sin "Handlingsplan for biomasse" anførte, at der for at nå dette mål må ske en fordobling af biomassens andel af energiproduktionen,
- C. der henviser til, at landbrugs- og skovbrugssektoren i EU har bidraget væsentligt til at afbøde virkningerne af klimaændringen, idet drivhusgasemissionerne fra landbruget i perioden mellem 1990 og 2004 faldt med 10 % i EU-15 og med 14 % i EU-25, og at emissionerne fra det europæiske landbrug i 2010 forventes at ligge 16 % under niveauet for 1990,
- D. der henviser til de store muligheder, der er for at udbygge biogasproduktionen betydeligt, navnlig ved hjælp af potentielle bidrag fra husdyrproduktionen (gødning), slam, affald og planter uegnede til fødevarer- og foderstofproduktion, der udgør udmærket biogasmateriale,
- E. der henviser til, at der indtil nu kun er produceret 50 PJ biogas på basis af gødning, energiafgrøder, slam og organisk affald, mens gødning alene har et potentiale på 827 PJ,
- F. der henviser til, at biogasproduktionen og biogasinstitutionerne er ujævnt fordelt i Europa, hvilket yderligere understreger, at de potentielle muligheder ikke er fuldt udnyttede,

¹ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

² EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

³ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

⁴ EUT C 227E af 21.9.2006, s. 524.

⁵ EUT C 292E af 1.12.2006, s. 140.

- G. der henviser til, at biogas kan udnyttes på mange anvendelige måder, herunder til produktion af elektricitet, opvarmning, afkøling og som brændstof til biler osv.,
- H. der henviser til, at brugen af biomasse til elektricitet giver en af de største besparelser hvad angår drivhusgasemissioner, og at dens anvendelse til opvarmning anses for at være en af de billigste,
- I. der henviser til, at udviklingen af biogasinstitutioner baseret på energiafgrøder er blevet væsentlig langsommere på grund af de hurtigt stigende kornpriser og bekymringer af fødevarerikkerheds- og miljømæssig karakter,
- J. der henviser til, at bekymringerne over sammenhængen mellem bioenergiproduktion (hovedsagelig bioethanol og biodiesel) og stigende korn- og fødevarerpriser på verdensmarkedet ikke er relevante for biogasproduktion baseret på animalsk gødning, slam, organisk affald og biprodukter af afgrøder, der ikke er egnede til fødevarer- og foderstofproduktion, hvortil kommer, at der under alle omstændigheder er behov for en sikker videreforarbejdning af disse materialer,
- K. der henviser til, at gødning i de nye medlemsstater hovedsagelig forekommer i den blandede form af 20 % halm eller derover, og at der går lang tid mellem produktionen af gødningen og fjernelsen af den, hvilket ikke passer til nogen form for fermentering,

Biogas som vital ressource

- 1. er enig i, at biogas er en vital ressource, der bidrager til bæredygtig økonomisk udvikling, bæredygtig udvikling af landbrug og landområder samt miljøbeskyttelse;
- 2. opfordrer både Den Europæiske Union og medlemsstaterne til at udnytte biogassens umådelig potentiale ved at skabe gunstige vilkår samt videreføre og udvikle støtteprogrammer for at stimulere til investering i og videreførelse af biogasanlæg;

Miljø, energieffektivitet, bæredygtighed

- 3. understreger, at biogas udvundet af gødning har mange gunstige miljøvirkninger, som f.eks. færre metan- og CO₂-emissioner, mindskelse af mængden af partikler og dinitrogenoxider i luften, væsentlig mindre stank, renere spildevand og bedre næringsudnyttelse af nitrogenet i den behandlede gødning, hvorved der skal bruges mindre nitrogen til at opnå samme gødningseffekt;
- 4. understreger, at animalsk gødning, kommunalt spildevand og agroindustrielt affald kan indeholde substanser (bakterier, virus, parasitter, tungmetaller, skadelige organiske substanser), som kan udgøre en fare for den offentlige sundhed og miljøet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger til at undgå smitte og spredning af disse substanser og sådanne sygdomme, de måtte forårsage;
- 5. fastslår, at biogasanlæggenes effektivitet vil blive forbedret ved brugen af slam og animalsk eller organisk affald; mener, at hygiejneproblemerne knyttet til anvendelsen af animalsk affald i de fleste tilfælde forholdsvis let kan kontrolleres;

6. henviser til, at der inden for kort tid forventes tekniske og forvaltningsmæssige fremskridt, der yderligere vil øge de miljø- og sundhedsmæssige fordele ved biogasanlæg baseret på gødning, slam og organisk affald;
7. mener, at disse miljøfordele ligeledes vil kunne føre til en bedre accept af husdyrhold, som støder på mange vanskeligheder foranlediget af et stigende antal klager fra naboer og den brede offentlighed;
8. påpeger, at biogasanlæg baseret på gødning, slam eller organisk affald kan medføre højere niveauer for ammoniakudledning, men mener, at denne bivirkning relativt nemt kan begrænses, og at der bør indarbejdes krav til præventive foranstaltninger i den nationale lovgivning for biogasanlæg samt for tilskudsordninger for biogasanlæg;

Økonomisk bæredygtighed og støtteordninger

9. gentager, at al finansiel støtte til biogasanlæg bør tage udgangspunkt i effektivitet, teknisk udvikling og positive tal på drivhusgasbalancen, skabelsen af merværdi i landområderne samt andre økonomiske og miljømæssige fordele ved anlæggene;
10. understreger, at der bør gives prioritet til biogasproduktion baseret på animalsk gødning, slam samt animalsk og organisk affald, eftersom bæredygtigheden af og miljøfordelene ved disse metoder er ubestridelige;
11. bemærker, at den optimale størrelse af et biogasanlæg afhænger af forskellige omstændigheder til fastlæggelse af stordriftsfordele, som bør undersøges nøje;
12. understreger, at der som en forhåndsbetingung for iværksættelse af biogasproduktion bør ydes støtte til bekostelige staldrenovationer for at forhindre, at der opblandes halm i gødningen, og om nødvendigt sikre daglig opsamling;
13. understreger, at det ud fra et miljømæssigt og økonomisk synspunkt vil være bedst for operatørerne af biogasanlæg at kombinere og anvende alle tilgængelige organiske materialer;
14. bemærker, at der fortsat vil være behov for at yde støtte til biogasanlæg, der alene er baseret på afgrøder, under nøje overvågning af og med fokus på de mest avancerede og effektive afgrøder eller systemer for at sikre Europas økonomiske og tekniske forspring på området og udforske fremtidige muligheder;
15. anmoder Kommissionen om at aflægge beretning om, hvorledes der kan indføres kriterier for økonomisk og miljømæssig effektivitet og bæredygtighed af energiafgrøder med det formål at gøre denne relativt nye teknologi mere miljøvenlig og sikre, at spørgsmål som fødevarerproduktion og forsyningsikkerhed tages op til behandling;
16. erindrer medlemsstaterne og Kommissionen om, at der som betingung for en yderligere fremme af biogas må stilles flere finansielle midler til rådighed; erindrer om, at finansieringsbehovene ligger inden for forskning og udvikling, overføring til anlæggene af resultater fra særlige projekter og til øget støtte til "grøn elektricitet" og "grøn gas";

17. henviser til, at det er de medlemsstater, der gennem tilstrækkelig prisstøtte eller andre forholdsregler tilbyder særlige incitamenter til "grøn energi", som også har mest held med at fremme biogas;
18. mener, at produktionen af "grøn gas" bør subsidieres på samme måde som "grøn elektricitet";
19. kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at de finansielle midler under EU-programmer og nationale programmer går til de mest effektive og bæredygtige anlæg, navnlig til anlæg, der producerer elektricitet og varme, eller til anlæggelse af faciliteter og net, der skal opgradere og føre biogas ud i naturgasnettet;
20. mener, at en forenkling af procedurerne for handel med CO₂ kan udgøre et vigtigt bidrag til biogasanlæggenes økonomiske leve- og bæredygtighed;
21. understreger, at biogasanlæg vil kunne hjælpe landbrugere, som endnu ikke har tilstrækkelig plads til at oplagre gødning, til at løse dette problem på en økonomisk holdbar måde;
22. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sørge for, at etableringen af biogasanlæg og tilladelsen til anvendelse af organisk affald og slam ikke hindres af unødvendigt lange administrative procedurer og bestemmelser;
23. opfordrer landbrugerne til at samarbejde omkring etableringen og driften af biogasanlæg;

Nødvendigheden af en revision af EU-lovgivningen

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en sammenhængende politik for biogas; anmoder Kommissionen om at fremlægge en særlig rapport om biogas og fremme af biogas i Europa, hvor der peges på de ændringer i EU-lovgivningen og de nationale lovgivninger, som måtte være nødvendige for at lette en yderligere ekspansion af biogassektoren, og vises, hvorledes EU-midler og programmer kan anvendes på den mest effektive måde med angivelse af eksempler på bedste praksis;
25. går ind for, at der vedtages et EU-direktiv om biogasproduktion, omfattende følgende punkter:
 - a) Særlige mål for landbrugets andel af biogas inden for rammerne af målet for produktionen af vedvarende energi, f.eks. i form af den del af husdyrgødningen, som går hertil, og under hensyntagen til landbrugsbetingelserne og landbrugets situation i medlemsstaterne;
 - b) årlige statistikker og rapporter om landbrugsbaseret biogasproduktion med henblik på at følge op på målene;
 - c) foranstaltninger til opførelse og fremme af biogasanlæg på grundlag af en national eller regional konsekvensanalyse med fortrinsret for anlæg, der nationalt og/eller regionalt har størst positive virkninger for miljøet og er økonomisk levedygtige;

foranstaltninger til offentliggørelse og udbredelse af kendskabet til resultater af tidligere erfaringer eller forsøgsprojekter bør indarbejdes i alle planerne; kan sådanne foranstaltninger ikke finansieres over de regionale administrative bestemmelser for udvikling af landområder, må disse ændres;

- d) EU-medlemsstaterne bør vedtage nationale og regionale planer med henblik på at begrænse retslige og administrative hindringer, f.eks. bør naturgas eller andre fossile brændstoffer ikke have fortrinsret i områder, hvor det er muligt at sælge biogasvarme til fjernvarme;
 - e) henstillinger til minimumsgrænser og årlige tilpasningsmekanismer for betalinger til "grøn elektricitet" og "grøn gas", som bør sættes højt nok til at udgøre det nødvendige incitament til at investere i biogasanlæg; en del af betalingen kunne finde sted ved hjælp af "grønne certifikater";
26. opfordrer Kommissionen til så hurtigt som muligt at fremlægge forslag til et direktiv for bioaffald, omfattende kvalitetsnormer; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for at udarbejde et samlet direktiv for biogas og bioaffald;
 27. anmoder Kommissionen om at fremlægge lovgivningsforslag om anvendelsen af restmaterialer fra biogasanlæg; anmoder Kommissionen om at sikre, at det i biogasanlæggene anvendte organiske materiale ikke forhindrer anvendelsen af restmaterialer; anmoder Kommissionen om at overveje at forbyde vækstfremmere i animalske foderstoffer med indhold af tungmetaller, såfremt dette i EU skulle vise sig at være et problem for den senere anvendelse af biogasrestmaterialer på markerne;
 28. anmoder Kommissionen om at sikre, at IPPC-direktivet, nitrat-direktivet, kloakslamsdirektivet, vandrammedirektivet, fugle-direktivet, habitat-direktivet og bestemmelserne for tungmetaller overholdes effektivt i samtlige medlemsstater og regioner, hvorved biogasanlæg baseret på gødning og slam bliver mere attraktive;
 29. kræver, at Kommissionen så hurtigt som muligt fremlægger en strategi for indarbejdelsen af biogasanlæg i Kyoto-mekanismen, f.eks. ved hjælp af "grønne certifikater", særlige præmier eller skattefradrag for elektricitet og varme fra biogasanlæg eller andre foranstaltninger; understreger, at dette ville fremme biogasanlæggenes omkostningseffektivitet og samtidig gøre landbrugets indsats mod klimaændringen mere synlig;
 30. anmoder Kommissionen om ved hjælp af en henstilling eller et direktiv at sørge for, at der kan føres biogas ind i naturgasnettene;
 31. anmoder Kommissionen om så hurtigt som muligt at fremlægge forslag til yderligere at fremme anvendelsen af animalske biprodukter og biprodukter fra afgrøder til biogas, således som det meddeles i handlingsplanen for biomasse;
 32. kræver af de medlemsstater, som inden for rammerne af de nuværende nationale udviklingsprogrammer ikke har medtaget foranstaltninger eller ikke har medtaget tilstrækkeligt med foranstaltninger, indfører disse i anledning af midtvejsevalueringen af

de nuværende regionale udviklingsprogrammer for landområder og stiller forslag til fremtidige aktiviteter;

33. anmoder Kommissionen om at fremlægge en samlet rapport om EU's biogasproduktion for Europa-Parlamentet senest den 15. december 2008 under hensyntagen til ovenstående forslag og de fremskridt, der måtte være gjort;
34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter og medlemsstaternes regeringer.

BEGRUNDELSE

De miljømæssige og økonomiske fordele ved biogas

I. Almindelige kendetegn ved biogasproduktion i Den Europæiske Union

I denne periode med eksploderende oliepriser, stigende naturgaspriser og betydelig afhængighed af energiimport indfører stadig flere lande en lovgivning, der skal fremme og styrke det energimæssige potentiale ved biogas, som ligner og kan erstatte naturgas (biogas indeholder mellem 55 % og 65 % metan).

Biogas fremstillet i integrerede landbrugsanlæg spiller en vigtig rolle blandt bioenergiressourcerne og kan anvendes som universel energikilde. Efter forøgelse af metankoncentrationen kan rensat biogas anvendes til at generere mekanisk effekt og dermed elektricitet (oplysning af bygninger og stalde); forbrænding af biogas genererer varme, der kan anvendes til opvarmning og tørring (væksthuse, drivhuse, korn, opvarmning af svinestalde, offentlige faciliteter). Biogas kan også anvendes som brændstof i kølemaskiner (køleaggregater) eller til brændselsceller. Opgraderet og komprimeret biogas kan anvendes som biobrændstof til landevejskøretøjer. Biogas udvundet fra en hektar med biomasse er dobbelt så effektivt som biodiesel.

I dag findes der ca. 4 242 biogasanlæg på bedriftsniveau og ca. 26 centraliserede biogasanlæg i EU, men med meget store forskelle fra den ene EU-medlemsstat til den anden.

Biogasproduktionen er mest udviklet i Tyskland, Belgien, Østrig og Danmark. I de fleste lande er biogasanlæg på de enkelte landbrug fremherskende, men i Danmark sker størstedelen af produktionen på centrale biogasanlæg. Den årlige biogasproduktion fra landbrugsbaserede biogasanlæg i Europa i midten af 2007 anslås til $1,85 \times 10^9$ m³ biogas (indeholdende 65 % metan). Potentialet for biogasproduktion på basis af gødning i EU er på 827 PJ (petajoule), mens der i dag produceres ca. 50 PJ på basis af både husdyrgødning, energiafgrøder og organisk affald. Dette betyder, at der er mulighed for en stigning på 1 400 % alene for husdyrgødning.

II. Miljømæssige aspekter

Biogas udvundet af gødning har mange gunstige miljøvirkninger, som f.eks. færre metan- og CO₂-emissioner, mindskelse af mængden af partikler og dinitrogenoxider i luften, væsentlig mindre stank, renere spildevand og langt bedre næringsudnyttelse af nitrogenet i den behandlede gødning, hvorved der skal bruges mindre nitrogen til at opnå samme gødningseffekt.

Fremstilling af biogas (og dermed metan) i et lukket kontrolleret system som et biogasanlæg - og senere anvendelse af biogassen som vedvarende energikilde ved forbrænding - har en meget positiv indvirkning på "regnskabet for udslip af drivhusgasser". Under normale forhold vil der være en betydelig metanemission ved oplagring og anvendelse af husdyrgødning; ved at indsamle biogassen via biogasanlæg vil den samlede metanemission fra landbruget blive reduceret sammenlignet med et scenario, hvor der ikke findes nogen biogasanlæg. Ved at omdanne metanen til energi og kuldioxid ved forbrænding er der et "modsat" input på CO₂-regnskabet, fordi CO₂ er langt mindre skadelig end metan, og fordi energi fra forbrænding af

biogas erstatter fossile energikilder.

CO₂-emissioner fra vedvarende energikilder (som forbrænding af halm, træ og biogas) anses for neutrale, fordi de samme mængder CO₂, der udsendes ved forbrændingen, grundlæggende i første omgang er blevet optaget af grønne planter for at producere biomassen.

Hydrogensulfid (H₂S) er sandsynligvis det stof i biogas, der fokuseres mest på, når man taler om potentielle farer. Der kan anvendes forskellige metoder med henblik på at begrænse koncentrationen af H₂S i biogas; enten renses biogassen selv, f.eks. i en skrubber, eller en lille mængde (ca. fire procent) frisk luft tilføres biogassen i en tank - f.eks. en overdækket lufttæt gylletank - hvor bakterier i gyllens overflade optager hydrogensulfiden. En yderligere fordel herved er, at svovlen forbliver i gyllen, og senere kan optages af planterne som næring.

Andre stoffer kan være til stede i mindre mængder i biogas. Nitrogen (N₂) og oxygen (O₂) kan være til stede i koncentrationer på op til et par procent (dette vil typisk være tilfældet, hvis der tilføres frisk luft til biogassen med henblik på afsøvling), men disse gasser frembyder tydeligvis ingen miljømæssig risiko. Hydrogen (H₂) kan også være til stede i mindre mængder, men fjernes ved forbrænding. To potentielt farlige gasser, kulmonoxid (CO) og ammoniak (NH₃), kan også være til stede i sporbare mængder, men med en sikker og kontrolleret forbrændingsproces fjernes kulmonoxiden helt. Mængden af ammoniak er ubetydelig sammenlignet med potentialet for begrænsning af nitrogen i miljøet som følge af den forbedrede udnyttelse af biogødningen sammenlignet med ubehandlet gylle.

Generelt set er de samlede virkninger på emissionerne ved omdannelse af organisk biomasse til biogas via anaerob nedbrydning således absolut positive, hvis man effektivt forhindrer, at biogas lækker fra anlæggene, og hvis forbrændingen af biogassen sker under optimale forhold. Ikke blot ved at CO₂-emissionerne fra anvendelsen af fossile brændsler begrænses, men også ved at der sker en nettobegrænsning af andre emissioner (metan osv.) fra husdyrgødning sammenlignet med en situation uden et biogasanlæg.

III. Energiaspekter og behovet for EU-støtte og national støtte

Biogasproduktionen på basis af husdyrgødning er temmelig lav (40-90 m³/t (kubikmeter pr. t)), langt større på basis af korn (170-220 m³/t) og endnu større på basis af materialer fra levnedsmiddelindustrien (primært biprodukter og affald fra slagterier (250-480 m³/t)). Når man kombinerer forskellige biogasaråmaterialer, er en minimumsproduktion på 120 m³/t ønskværdig. Forarbejdning af husdyrgødning og biogasteknologier indeholder fælles elementer, og det er derfor tilrådeligt at koble støtten til etablering af biogasanlæg sammen med forarbejdning af husdyrgødning, men også at anvende andre råmaterialer som organisk affald eller non-food energiafgrøder. De kombinerede forgasningsanlæg kan behandle forskellige former for affald samtidig, navnlig flydende og fast gødning blandet med forskellige former for organisk affald.

Biogasproduktionens lønsomhed er negativ, både når det gælder biogasanlæg på de enkelte bedrifter og centraliserede anlæg. Indtægterne omfatter værdien af selve biogassen i form af varme og elektricitet og værdien af den øgede virkning af kvælstoffet i husdyrgødning på markerne. Større biogasanlæg, der modtager biomasse udefra, har mulighed for yderligere indtægter fra gødningsværdien af kvælstof, fosfor og kalium, værdien af "affaldsbortskaffelsesafgifter" og værdien af mindske kuldioxidækvivalenter. I nogle EU-

medlemsstater har biogasanlæg mulighed for at skabe indtægter ved salg af grønne certifikater. På omkostningssiden er både investerings- og driftsomkostningerne betydelige.

Et biogasanlægs lønsomhed og konkurrencedygtighed bestemmes navnlig af salgsprisen for den producerede elektricitet (der sædvanligvis fastsættes af staten). I f.eks. Ungarn er prisen for grøn elektricitet fastsat til 0,09 EUR pr. kilowatttime for alle vedvarende energikilder, mens den i Tyskland - med eventuelle bonuser - andrager ca. 0,2 EUR pr. kilowatttime - dobbelt så meget som i Ungarn - samtidig med at engrospriserne næsten ligger på samme niveau. Den salgspris, der fastsættes af staten, er derfor i mange tilfælde utilstrækkelig til at sikre biogasproduktionens bæredygtighed.

Analyserne viser, at værdien af kuldioxidækvivalenterne næsten kan bringe balance i økonomien, når det gælder biogasanlæg på de enkelte bedrifter, og dække ca. halvdelen af det økonomiske tab, når det gælder centrale anlæg. >>Fjernelse af overgangsomkostningerne for handel med kuldioxidækvivalenter ville ikke blot være til gavn for biogasproduktionens lønsomhed, men også nationalregnskaberne for produktionen af kuldioxidækvivalenter. <<

Den negative lønsomhed viser dog tydeligt, at biogasproduktion ikke er levedygtig uden betydelig støtte fra både europæiske og nationale finansieringskilder. Investeringerne bør fremmes ved hjælp af forskellige foranstaltninger, herunder EU-støtte til regional udvikling og udvikling af landdistrikter. Den afgørende faktor er dog den pris på grøn el, der fastsættes af staten, og som bør være tilstrækkelig til at sikre bæredygtigheden og udgøre et reelt incitament. Disse europæiske og nationale ressourcer bør dog anvendes med omtanke. Al økonomisk støtte til biogasanlæg bør baseres på effektiviteten, den tekniske udvikling og den positive drivhusgasbalance og andre miljømæssige fordele ved anlæggene.

IV. Behov for et nyt biogasdirektiv og en revision af lovgivningen

Både EU-lovgivningen og den nationale lovgivning skal revideres for at lette etableringen og driften af biogasanlæg i EU:

- Først og fremmest er der behov for et EU-direktiv om biogasproduktion med særlige mål for landbrugets andel af biogas inden for rammerne af målet for produktionen af vedvarende energi, statistiske elementer, foranstaltninger til opførelse og fremme af biogasanlæg på grundlag af en national eller regional konsekvensanalyse, foranstaltninger til offentliggørelse og udbredelse af kendskabet til resultater af tidligere erfaringer, krav om nationale og regionale planer med henblik på at begrænse retslige og administrative hindringer og henstillinger til minimumsgrænser og årlige tilpasningsmekanismer for betalinger til "grøn elektricitet" og "grøn gas".
- Lovgivningen om anvendelse af restmaterialer fra biogasanlæg bør revideres.
- Det bør overvejes at forbyde vækstfremmere i animalske foderstoffer med indhold af tungmetaller, såfremt dette i EU skulle vise sig at være et problem for den senere anvendelse af biogasrestmaterialer på markerne.

- Det er afgørende, at IPPC-direktivet, nitrat-direktivet, kloakslams-direktivet, vandrammedirektivet, fugle-direktivet, habitat-direktivet og bestemmelserne for tungmetaller overholdes effektivt.
- Der er behov for en strategi for indarbejdelsen af biogasanlæg i Kyoto-mekanismen.
- Der er behov for EU-lovgivning for at sikre, at biogas - opgraderet til naturgaskvalitet - kan føres ud i naturgasnettet.
- Der er behov for forslag til yderligere at fremme anvendelsen af animalske biprodukter til biogas, således som det meddeles i handlingsplanen for biomasse.
- Medlemsstaterne bør medtage biogas i deres midtvejsevaluering af de nuværende regionale udviklingsprogrammer for landområder og stille forslag til fremtidige aktiviteter. Strategier for udvikling af landdistrikterne, herunder Leader-projekter, bør indeholde udviklingsscenarier for biomasse- og biogasanlæg.
- Kommissionen bør fremlægge en samlet rapport om EU's biogasproduktion for Europa-Parlamentet senest den 15. december 2008 under hensyntagen til ovenstående forslag og de fremskridt, der måtte være gjort.
- Der bør gøres en indsats for at finansiere forskning, udvikling og demonstration.

Udkastet er også blevet drøftet med uafhængige sagkyndige og medlemsstaternes forvaltninger, der har været til stor hjælp med henblik på at klarlægge visse aspekter af fremtidig biogaspolitik.